

فلسفه عرفان

دوستان متعددی طی یک ماه گذشته دربارهٔ چند و چون کتاب‌های جدیدم و انتشار آنها در سال پیش روی شمس سرخ گرفته اند. ضمن تشکر از این عزیزان، بی‌مناسبت نیست به بهانهٔ ایام برگزاری نمایشگاه کتاب در داخل کشور، چند سطری در این باب بنویسم.

بهمن ماه سال ۹۶، «صدای سفر آینه‌ها: مجموعه گفتگوها» توسط انتشارات «بنیاد سهروردی» منتشر شد. خوشبختانه، طی این سه ماه، استقبال خوبی از این کتاب در آمریکای شمالی و اروپا شده و نسخه‌های متعددی از آن در دسترس مخاطبان قرار گرفته است. مجلد دوم «صدای سفر آینه‌ها»، چنانکه مسئول نشر «بنیاد سهروردی» اخیراً گفته است، تا یک ماه دیگر منتشر می‌شود و در سایت «آمازون» قرار می‌گیرد.

افزون بر این، «ورق روشن وقت: جستارهایی در نواندیشی دینی، فلسفه و هنر» که شامل مقالات و نوشته‌های من طی هشت سال اخیر است، اکنون در مرحلهٔ صفحه‌آرایی است و به امید حق تا دو ماه دیگر توسط «بنیاد سهروردی» منتشر می‌شود.

«غربت و غرابت اسپینوزا»، متن منقح، ویرایش و بازنویسی شدهٔ درسگفتارهایم تحت عنوان «فلسفه اسپینوزا»، قرار است پاییز سال جاری منتشر شود.

تا کنون سه اثر «در سپهر سپهری»، «فلسفه لاجوردی سپهری» و «حریم علف‌های قربت»، در حوزهٔ شعر و عرفان سپهری از من منتشر شده است. اگر تدبیر موافق تقدیر افتد، مجلد چهارم تبعات و تأملاتم در این باب، تحت عنوان «نبض خیس صبح»، زمستان امسال و یا بهار سال آینده منتشر می‌گردد.

از قصهٔ کتاب‌ها که در گذریم، چندی پیش، مقالهٔ «سالک مدرن و خردورزی دلگشای: عرفان مدرن ۹» من منتشر شد. این ایام، مشغول تتبع و نگارش مقالهٔ دهم و آخر از این سلسله مقالات هستم. در این جستار برآنم تا توضیح دهم آنچه طی ۶،۵ سال اخیر در «طرحواره‌ای از عرفان مدرن» بدان مشغول بوده‌ام، به تعبیر والتر استیس در اثر خواندنی «عرفان و فلسفه»، نوعی «فلسفهٔ عرفان» است؛ فلسفهٔ عرفانی که متکفل بازخوانی انتقادی میراث عرفان ایرانی - اسلامی است با مدد گرفتن از ابزار و ادوات تحلیلی، مفهومی و فلسفی؛ کند و کاو و پژوهشی که با مواجههٔ صرف ادبی با این میراث بدست نمی‌آید. افزون بر این، در مقام تکمیل مباحث جستار پیشین، در این مقاله، به مقولهٔ حکمت و سویه‌های اگزستانسلیل آن در «شاهنامه» فردوسی خواهم پرداخت و آنرا با حکمتی که در آثار فیلسوفان پسا رنسانس و سالکان مدرن آستانه‌نشینی چون موتنی و کیر که گارد و ویتگنشتاین یافت می‌شود، مقایسه خواهم کرد؛ حکمتی که فصل مشترک سلوک معنوی در جهان گذشته و روزگار مدرن است و بکارانسانی می‌آید که در اینجا و اکنون می‌زید. امیدوارم تا دو ماه دیگر، کار نگارش این مقاله به پایان رسد و منتشر شود.